

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ВНУТРІШНІХ ХВОРОБ ТВАРИН ТА КЛІНІЧНОЇ
ДІАГНОСТИКИ

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

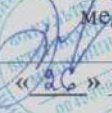
Завідувач кафедри, доцент

 Руслан ДУБІН

« 26 » серпня 2025 р.

«ПОГОДЖЕНО»

В. о. декана факультету ветеринарної
медицини, доцент

 Катерина РОДІОНОВА.

« 26 » серпня 2025 р.

«ПОГОДЖЕНО»

В. о. проректора з науково-
педагогічної та методичної роботи

 Вячеслав СЕДОВ

« 26 » серпня 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ

З ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

ОП 35 «КЛІНІЧНА ДІАГНОСТИКА ХВОРОБ ТВАРИН»

РІВЕНЬ ВИЩОЇ

ОСВІТИ

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ

ОСВІТНЯ ПРОГРАМА

СТРУКТУРНИЙ

ПІДРОЗДІЛ

ДРУГИЙ (МАГІСТЕРСЬКИЙ)

21 «ВЕТЕРИНАРІЯ»

211 «ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА»

«ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА»

ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

ОДЕСА - 2025

Робоча програма з освітнього компонента навчальна практика «Клінічна діагностика хвороб тварин» для здобувачів освітньо-професійної програми «Ветеринарна медицина» спеціальності 211 «Ветеринарна медицина» за другим (магістерським) рівнем вищої освіти.

Розробники:

Дубін Р. А., завідувач кафедри внутрішніх хвороб тварин та клінічної діагностики, к. вет., наук, доцент

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри внутрішніх хвороб тварин та клінічної діагностики

Протокол від «26» серпня 2025 року № 1

Завідувач кафедри

(підпис)

Руслан ДУБІН

Гарант освітньої програми

(підпис)

Руслан ДУБІН

1. ОПИС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітня програма здобувача вищої освіти	Характеристика освітнього компонента	
		денна форма навчання	
Кількість кредитів – 1,5	<i>Галузь знань</i> 21 Ветеринарна медицина <i>Спеціальність:</i> 211 Ветеринарна медицина <i>Освітня програма</i> Ветеринарна медицина	Обов’язкова	
Модулів – 1		Рік підготовки	
Змістових модулів – 1		3-й	
Індивідуальне науково-дослідне завдання _____		Семестр	
Загальна кількість годин – 45		6-й	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – самостійної роботи студента – 2,65	Рівень вищої освіти: Другий (Магістерський)	-	-
		Лабораторні	
	Мова навчання: українська	-	-
		Практичні, семінарські	
		-	
		Самостійна робота	
		-	45
		Індивідуальні завдання:	
		- год.	
		Вид контролю:	
		-	залік

Примітка. Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить 45

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Освітній компонент „Клінічна діагностика хвороб тварин” – навчальний освітній компонент, який вивчає клінічні, інструментальні та лабораторні методи дослідження хворих тварин, техніку й послідовність їх застосування у разі дослідження окремих органів і систем, виявлені при цьому ознаки, симптоми хвороби й основні шляхи їх розпізнавання.

Мета: Освітнього компонента «Клінічна діагностика хвороб тварин» оволодіння здобувачами вищої освіти теоретичними знаннями у сфері ветеринарної гігієни та санітарії на всіх етапах виробництва. Здобути практичні навички клінічного, лабораторного та інструментального методу дослідження тварин.

Навчилися аналізувати виявлені симптоми та ознаки, що є основними шляхами розпізнавання хвороби. Також здійснювати державний ветеринарно-санітарний контроль на виробництві.

Предмет Освітнього компонента «Клінічна діагностика хвороб тварин» є захворювання, їх етіологія, патогенез, методи діагностики, лікування та профілактики.

Завдання: навчитися використовувати загальні клінічні та спеціальні методи дослідження тварин.

У результаті вивчення освітнього компонента «Клінічна діагностика хвороб тварин» здобувач вищої освіти повинен:

знати: мету та завдання клінічної діагностики; загальні та спеціальні методи дослідження сільськогосподарських тварин; схему клінічного дослідження тварин; схему і методи дослідження серцево-судинної системи, системи дихання. Визначення поведінки, конституції, будови тіла; мати теоретичні знання для дослідження: органів нервової системи (черепа та хребта, ліквору), органів сечової системи (нирок, сечового міхура, сечоводів, уретри), системи травлення, системи крові та обміну речовин; мати теоретичні знання і методики для її дослідження.

вміти: визначати симптоми, синдроми захворювання тварин, прогноз і діагноз; застосування спеціальні та загальні методи клінічного дослідження при обстеженні тварин згідно схеми клінічного дослідження; визначати серцевий поштовх, пульс, артеріальний і венозний тиск, пороки серця, аритмії, серцеві і поза серцеві шуми, пункти найкращої чутливості клапанів серця, визначати у хворої тварини комплекс симптомів при серцево-судинній недостатності (ціаноз слизових оболонок і шкіри, задишка, набряки); вміти визначати ознаки міокардиту, перикардиту, ендокардиту, міокардіофіброзу, міокардіосклерозу, користування електрокардіографом і розшифровувати отриману електрокардіограму. Визначати межі і місце розташування органів шлунково-кишкового тракту (шлунку, рубця, сітки, книжки і сичуга жуйних, кишечнику, печінки, досліджувати функціональні можливості органів, підраховувати кількість скорочення рубця, дослідження вмісту рубця і сичуга жуйних, дослідити акт дефекації, ректальне дослідження, зовнішню пальпацію кишечнику; при дослідженні нервової системи використовувати огляд, пальпацію черепа та хребта, дослідження вісцеро-сенсорного рефлексу,

визначати роботу вегетативної нервової системи, болі і місце їх походження, розлади в поведінці тварин; при дослідженні сечової системи застосовувати огляд, пальпацію, катетеризацію, проводити лабораторні дослідження сечі фізичні і біохімічні; вміти користуватися обладнанням (центрифуга, мікроскоп, колориметр, рефрактометр) та приладами (стетоскоп, фонендоскоп, молоточок з плесиметром, зівники) для дослідження тварин; брати кров у тварині досліджувати фізичні і біохімічні властивості крові.

Зміст практики

Навчальна практика з освітнього компонента «Клінічна діагностика хвороб тварин» проводиться за окремим розкладом і триває – 45 годин.

Керівництво практикою проводять викладачі кафедри внутрішніх хвороб тварин і клінічної діагностики. Викладачі стежать за дотриманням здобувачами вищої освіти правил техніки безпеки при виконанні. Також в організації та керівництві навчальною практикою можуть брати участь фахівці ветеринарної медицини, фахівці фармакологи.

Організація та місце проведення практики. Навчальна практика проводиться дистанційно з використанням платформи для відеозв'язку zoom, а також платформи дистанційного навчання moodle.

До навчальної практики допускаються здобувачі вищої освіти, які в повному обсязі прослухали курс лекцій та виконали лабораторні роботи, заплановані навчальною програмою з освітнього компоненту «Клінічна діагностика хвороб тварин».

У перший день навчальної практики здобувач вищої освіти проводять інструктаж з охорони праці. Група під керівництвом викладача впродовж відведеного терміну навчальної практики виконують завдання, з обов'язковою попередньою перевіркою теоретичної готовності здобувача вищої освіти.

Звітністю з навчальної практики є контрольне тестування в системі дистанційного навчання moodle.

Перша доба практики. Навчальна практика з «Клінічної діагностики хвороб тварин» починається з інструктажу з техніки безпеки. Основними напрямками роботи в перший день навчальної практики є знайомство з методами клінічного дослідження та інструментарієм.

На *другу добу* здобувачі вищої освіти ознайомлюються з методами дослідження серцево-судинної системи та системи дихання. Розглядаються загальні та додаткові методи дослідження. Вивчаються фізіологічні показники та можливі відхилення.

На *третю добу* Розглядається дослідження нервової системи. Розглядаються рефлекси, їх види та прояви. Поведінка тварини та її можливі зміни. Дослідження головного та спинного мозку. Дослідження чуття. Цього ж дня розглядається дослідження сечовидільної системи: дослідження акту сечовиділення, органів сечовиділення, морфологічне да біохімічне дослідження сечі.

2. КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

В результаті вивчення освітнього компонента «Клінічна діагностика хвороб тварин» у здобувача вищої освіти формуються:

Інтегральні компетентності (ІК):

Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі ветеринарної медицини, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

Загальні компетентності:

- ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК 2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК 4. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
- ЗК 6. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
- ЗК 7. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.
- ЗК 8. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- ЗК 9. Здатність приймати обґрунтовані рішення.
- ЗК 10. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами інших галузей знань/видів економічної діяльності).
- ЗК 11. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
- ЗК 12. Прагнення до збереження навколишнього середовища.

Фахові (спеціальні) компетентності:

- ФК 2. Здатність використовувати інструментарій, спеціальні пристрої, прилади, лабораторне обладнання та інші технічні засоби для проведення необхідних маніпуляцій під час професійної діяльності.
- ФК 3. Здатність дотримуватися правил охорони праці, асептики та антисептики під час фахової діяльності.
- ФК 5. Здатність застосовувати методи і методики патологоанатомічної діагностики хвороб тварин для встановлення остаточного діагнозу та причин їх загибелі.
- ФК 6. Здатність здійснювати відбір, пакування, фіксування і пересилання проб біологічного матеріалу для лабораторних досліджень.
- ФК 7. Здатність організовувати і проводити лабораторні та спеціальні діагностичні дослідження й аналізувати їх результати.
- ФК 11. Здатність застосовувати знання з біобезпеки, біоетики та добробуту тварин у професійній діяльності.
- ФК 12. Здатність розробляти та реалізовувати заходи, спрямовані на захист населення від хвороб, спільних для тварин і людей.
- ФК 15. Здатність організовувати нагляд і контроль виробництва, зберігання, транспортування та реалізації продукції тваринного і рослинного походження.
- ФК 16. Здатність оберігати довкілля від забруднення відходами тваринництва, а також матеріалами та засобами ветеринарного призначення.
- ФК 19. Здатність здійснювати просвітницьку діяльність серед працівників галузі та населення.

ФК 20. Здатність організовувати, здійснювати і контролювати документообіг під час професійної діяльності.

Програмні результати навчання:

ПРН 1. Знати і грамотно використовувати термінологію ветеринарної медицини.

ПРН 8. Здійснювати моніторинг причин поширення хвороб різної етіології та біологічного забруднення довкілля відходами тваринництва, а також матеріалами та засобами ветеринарного призначення.

ПРН 9. Розробляти заходи, спрямовані на захист населення від хвороб, спільних для тварин і людей.

ПРН 10. Пропонувати та використовувати доцільні інноваційні методи і підходи вирішення проблемних ситуацій професійного походження.

ПРН 12. Знати правила та законодавчі нормативні акти щодо нагляду і контролю виробництва, зберігання, транспортування та реалізації продукції тваринного і рослинного походження.

ПРН 18. Здійснювати облікову звітність під час фахової діяльності.

ПРН 19. Здійснювати просвітницьку діяльність серед працівників галузі та населення.

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	денна форма				
	усього	у тому числі			
		лек	практ	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6
Модуль 1					
Змістовий модуль 1. Методи дослідження тварин					
Тема 1. Проходження інструктажу з техніки безпеки. Загальне дослідження тварин	15	-	-	-	8
Тема 2. Дослідження серцево-судинної системи.	15	-	-	-	8
Тема 3 Дослідження системи дихання.	15	-	-	-	8
Тема 4 Дослідження сечовидільної системи..					8
Тема 5 Дослідження нервової системи					8
Тема 6. Дослідження птиці					5
Разом за змістовим модулем 1	45	-	-	-	45

5. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ

5.1. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ

Змістовий модуль 1. Дослідження хвороб незаразної патології у тварин

Тема 1. Проходження інструктажу з техніки безпеки. Загальне дослідження тварин. База проведення: онлайн. Матеріальне забезпечення: методичні та наочні матеріали, презентація, відео. Контроль: підсумкове тестування наприкінці практики.

Тема 2. Дослідження серцево-судинної системи. База проведення: онлайн. Матеріальне забезпечення: методичні та наочні матеріали, презентація, відео. Контроль : підсумкове тестування наприкінці практики.

Тема 3 Дослідження системи дихання. База проведення: онлайн. Матеріальне забезпечення: методичні та наочні матеріали, презентація, відео. Контроль : підсумкове тестування наприкінці практики.

Тема 4 Дослідження сечовидільної системи. База проведення: онлайн. Матеріальне забезпечення: методичні та наочні матеріали, презентація, відео. Контроль : підсумкове тестування наприкінці практики.

Тема 5 Дослідження нервової системи База проведення: онлайн. Матеріальне забезпечення: методичні та наочні матеріали, презентація, відео. Контроль : підсумкове тестування наприкінці практики.

Тема 6. Дослідження птиці База проведення: онлайн. Матеріальне забезпечення: методичні та наочні матеріали, презентація, відео. Контроль : підсумкове тестування наприкінці практики.

5.2. САМОСТІЙНА РОБОТА

№ з/п	Питання (тема)	Кількість годин
		денна форма
1.	Тема 1. Загальна діагностика Термометрія та її значення у ветеринарної діагностиці. Гарячки. Особливості дослідження дрібних домашніх тварин: попереднє знайомство, дослідження загального стану. Дослідження птиці. Анамнез. Аналіз змісту і годівлі птиці. Загальне дослідження птиці.	8
2	Тема 2. Дослідження серцево-судинної системи Анатомічні особливості серцево-судинної системи у тварин. Фази роботи серця.	8
3.	Тема 3. Спеціальні методи дослідження серцево-судинної системи. Лабораторні методи діагностики хвороб серця. Основні синдроми серцево-судинної недостатності. Дослідження дихальної системи Додаткові методи дослідження дихальної системи.	8
4	Тема 4 Огляд, пальпація і перкусія грудної клітки і ділянці легень і їх діагностичне значення. Аускультация легень та її	8

	діагностичне значення. Основні дихальні шуми і їх зміни в фізіологічних і патологічних умовах. Рентгенологічне дослідження дихальної системи. Огляд, пальпація і перкусія грудної клітки. Визначення меж легенів і їх зміни. Перкусійні звуки на грудній клітці у здорових тварин і при захворюваннях легенів і плеври. Класифікація дихальних шумів. Походження і характер основних дихальних шумів. Патологічні дихальні шуми і їх клінічне.	
5	Тема 5 Дослідження шлунку і кишечника моногастричних тварин. Ендоскопія. Методи дослідження шлунку у коней, свиней, собак. Способи одержання шлункового вмісту і схема його дослідження. Типи патологічної секреції шлунку. Дослідження тонкого і товстого відділів кишечника. Акт дефекації і його розлади. Дослідження калу. Синдром шлунково-кишкових колік	8
6	Тема 6 Особливості дослідження птиці Особливості дослідження дрібних домашніх тварин і птиці Рентгенологічні методи дослідження. Ультразвукове дослідження	5
Разом годин		45

6. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Проведення навчальної практики здійснюється у формі проведення лабораторних занять. Важливим елементом навчання є самостійна робота.

Основними методами досягнення навчальних цілей є:

- участі у лабораторних заняттях. Вирішення практичних завдань формує вміння і навички застосування здобувачами теоретичних навичок на практиці. Під час проведення лабораторних занять з навчальної практики «Клінічна діагностика хвороб тварин» застосовують словесні, інноваційні, наочні та практичні методи навчання.

Проведення лабораторних занять передбачає використання всієї системи прийомів, які дозволяють розвивати творче мислення здобувачів, вміння аргументовано відстоювати свою позицію, формулювати чітку логіку мислення – це дискусії щодо запропонованих для обговорення питань, надання пріоритету питанням, які відведені для самостійного вивчення. Також важливим моментом є відпрацювання на практиці основних методик проведення досліджень. При проведенні навчальної практики «Клінічна діагностика хвороб тварин» застосовують словесні (бесіда, пояснення, розповідь, дискусія), інноваційні (мозковий штурм, робота в групах, метод презентації), наочні (ілюстрація, демонстрація) методи.

В

і
д
п
о
в
і
д

Таблиця 1

Відповідність програмних результатів та методів навчання

Результати навчання	Методи навчання
ПРН 1. Знати і грамотно використовувати	1. Словесні: розповідь, пояснення, бесіда (евристична і репродуктивна), робота з книгою (читання, виписування, складання плану, конспектування, виготовлення таблиць, графіків, тощо). 2. Наочні: демонстрація, ілюстрація, спостереження. 3. Практичні: лабораторний метод. 4. Інтерактивні технології навчання - використання мультимедійних технологій, case-study (метод аналізу конкретних ситуацій), діалогове навчання.
ПРН 8. Здійснювати моніторинг причин поширення хвороб різної етіології та біологічного забруднення довкілля відходами тваринництва, а також матеріалами та засобами ветеринарного призначення.	1. Словесні: розповідь, пояснення, бесіда (евристична і репродуктивна), робота з книгою (читання, виписування, складання плану, конспектування, виготовлення таблиць, графіків, тощо). 3. Практичні: лабораторний метод. 4. Активні методи навчання - використання технічних засобів навчання, використання проблемних ситуацій, екскурсії, заняття на виробництві, самооцінка знань, імітаційні методи навчання (побудовані на імітації майбутньої професійної діяльності), використання навчальних та контролюючих тестів, використання опорних конспектів лекцій та інші).
ПРН 9. Розробляти заходи, спрямовані на захист населення від хвороб, спільних для тварин і людей.	1. Словесні: розповідь, пояснення, бесіда (евристична і репродуктивна), робота з книгою (читання, виписування, складання плану, конспектування, виготовлення таблиць, графіків, тощо). 3. Практичні: лабораторний метод. 4. Активні методи навчання - використання технічних засобів навчання, використання проблемних ситуацій, екскурсії, заняття на виробництві, самооцінка знань, імітаційні методи навчання (побудовані на імітації майбутньої професійної діяльності), використання навчальних та контролюючих тестів, використання опорних конспектів лекцій та інші).
ПРН 10. Пропонувати та використовувати доцільні інноваційні методи і підходи вирішення проблемних ситуацій професійного походження.	1. Словесні: розповідь, пояснення, бесіда (евристична і репродуктивна), робота з книгою (читання, виписування, складання плану, конспектування, виготовлення таблиць, графіків, тощо). 3. Практичні: лабораторний метод. 4. Активні методи навчання - використання технічних засобів навчання, використання проблемних ситуацій, екскурсії, заняття на виробництві, самооцінка знань, імітаційні методи навчання (побудовані на імітації майбутньої професійної діяльності), використання навчальних та контролюючих тестів, використання опорних конспектів лекцій та інші
ПРН 12. Знати правила та законодавчі нормативні акти щодо нагляду і контролю виробництва, зберігання, транспортування та реалізації продукції тваринного і рослинного походження.	1. Словесні: розповідь, пояснення, бесіда (евристична і репродуктивна), робота з книгою (читання, виписування, складання плану, конспектування, виготовлення таблиць, графіків, тощо).

	3. Практичні: лабораторний метод. 4. Активні методи навчання - використання технічних засобів навчання, використання проблемних ситуацій, екскурсії, заняття на виробництві, самооцінка знань, імітаційні методи навчання (побудовані на імітації майбутньої професійної діяльності), використання навчальних та контролюючих тестів, використання опорних конспектів лекцій та інші
ПРН 18. Здійснювати облікову звітність під час фахової діяльності.	1. Словесні: розповідь, пояснення, бесіда (евристична і репродуктивна), робота з книгою (читання, виписування, складання плану, конспектування, виготовлення таблиць, графіків, тощо). 3. Практичні: лабораторний метод. 4. Активні методи навчання - використання технічних засобів навчання, використання проблемних ситуацій, екскурсії, заняття на виробництві, самооцінка знань, імітаційні методи навчання (побудовані на імітації майбутньої професійної діяльності), використання навчальних та контролюючих тестів, використання опорних конспектів лекцій та інші
ПРН 19. Здійснювати просвітницьку діяльність серед працівників галузі та населення.	1. Словесні: розповідь, пояснення, бесіда (евристична і репродуктивна), робота з книгою (читання, виписування, складання плану, конспектування, виготовлення таблиць, графіків, тощо). 3. Практичні: лабораторний метод. 4. Активні методи навчання - використання технічних засобів навчання, використання проблемних ситуацій, екскурсії, заняття на виробництві, самооцінка знань, імітаційні методи навчання (побудовані на імітації майбутньої професійної діяльності), використання навчальних та контролюючих тестів, використання опорних конспектів лекцій та інші

7. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Оцінювання знань здобувачів з освітнього компонента «Клінічна діагностика хвороб тварин» здійснюється у формі підсумкового контролів, які передбачені «Положенням про систему оцінювання знань здобувачів вищої освіти в Одеському державному аграрному університеті» (нова редакція), затвердженим наказом ректора ОДАУ № 227-заг від 22 вересня 2023 року.

Якість засвоєння змісту освітнього компоненту (незалежно від форми контролю) в Університеті оцінюється за 100-бальною шкалою з наступним переведенням у національну шкалу (чотирибальну – «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно» чи вербальну – «зараховано», «незараховано») та шкалу ЄКТС згідно з таблицею 1.

Таблиця 1

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Сума балів	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		Екзамен	Залік
90-100	A	Відмінно	зараховано
82-89	B	Добре	
74-81	C		
64-73	D	Задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно	не зараховано
1-34	F		

Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами і критерії оцінювання наведена в таблиці 3.

Реалізація основних завдань оцінювання успішності навчання здобувачів вищої освіти в Університеті досягається системними підходами до оцінювання та комплексністю застосування різних видів контролю.

Поточний контроль - це оцінка роботи здобувачів вищої освіти за всіма видами аудиторних занять (лекції, семінарські, практичні, лабораторні заняття) та самостійної роботи, яка відображає навчальні досягнення здобувачів в освоєнні програмного матеріалу освітнього компонента. Форму проведення поточного контролю під час навчальних занять визначає викладач.

Модульний контроль успішності здобувачів вищої освіти здійснюється для перевірки рівня засвоєння навчального матеріалу в кінці кожного навчального модуля (змістовного). Основні завдання модульного контролю полягають у підвищенні мотивації здобувачів вищої освіти до опанування навчального матеріалу, активізації спільної систематичної роботи викладачів і здобувачів вищої освіти упродовж семестру, а також в удосконаленні рівня організації освітнього процесу в Університеті.

Змістовний модуль (модуль) - запланована сукупність тем, що реалізується відповідними формами навчального процесу та підлягає модульному контролю. Модульний контроль проводиться за розкладом аудиторних занять у формі за рішенням кафедри. До модульного контролю допускаються здобувачі вищої освіти, які виконали індивідуальний навчальний план, тобто передбачені в конкретному змістовому модулі всі види навчальної роботи. Бал за модуль розраховується з урахуванням балів за поточний контроль і модульну контрольну роботу. Оцінювання поточного та модульного контролів здійснюється за 100-бальною шкалою з подальшим переведенням у національну шкалу та шкалу ECTS (табл.2).

Здобувач вищої освіти, який не брав участь у виконанні всіх видів робіт, передбачених робочою програмою або не склав модульний контроль, має право на його відпрацювання, відповідно до графіку відпрацювань, затвердженого кафедрою.

З метою підвищення мотивації до систематичної активної роботи протягом усього періоду навчання за відповідним освітнім рівнем вищої

освіти, переорієнтацію їхніх цілей з отримання позитивної оцінки на формування стійких знань, умінь та навичок; систематизації знань та активне їх засвоєння упродовж навчального року; подолання елементів суб'єктивізму під час оцінювання знань в Університеті передбачена накопичувальна система оцінювання знань здобувачів вищої освіти (табл. 2.).

Кількість балів, що може отримати здобувач вищої освіти за змістовий модуль, може бути різною і встановлюватися для кожного змістового модуля (в залежності від значимості змістового модуля) з урахуванням того, що підсумкова оцінка не може перевищувати 90 балів. Розрахунок балів за поточний контроль та заохочувальні види робіт визначаються кафедрою та робочою програмою.

Таблиця 2

Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами і критерії оцінювання

Сума балів за 100-бальною шкалою	Оцінка в ECTS	Значення оцінки ECTS	Критерії оцінювання	Рівень компетентності	Оцінка за національною шкалою	
					екзамен	залік
90 - 100	A	відмінно	Здобувач вищої освіти виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили	Високий (творчий)	відмінно	зараховано
82 - 89	B	дуже добре	Здобувач вищої освіти вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна	Достатній (конструктивно-варіативний)	добре	
74 - 81	C	добре	Здобувач вищої освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок			
64 - 73	D	задовільно	Здобувач вищої освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і	Середній (репродуктивний)	задовільно	

			розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих			
60 - 63	E	достатньо	Здобувач вищої освіти володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні			
35 - 59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання семестрового контролю	Здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу	Низький (рецептивно-продуктивний)	незадовільно	не зараховано
1 - 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням залікового кредиту	Здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів			

Підсумковий контроль – інтегроване оцінювання результатів навчання на певному ступені вищої освіти або на окремих його завершених етапах за національною шкалою і шкалою ЄКТС, яке включає семестровий контроль та атестацію здобувача.

Таблиця 3

Оцінювання освітнього компонента

Бал за модулі (змістовні модулі) (всього 0-90)	Бал за відвідування (всього 0-5)	Бал заохочувальний (всього – 0-5)
Модуль 1	0-10% пропусків – 5 балів	доповідь на науковій здобувач вищої освітиський конференції
Модуль 2	10%-20% пропусків – 4 бали	активна участь в роботі наукового гуртка кафедри
Модуль 3	20%-40% пропусків – 3 бали	підготовка реферату і виступ з ним на семінарі, конференції і т.п.
Модуль 4	40%-60% пропусків – 2 бали	призове місце в олімпіаді
	60%-80% пропусків – 1 бал	підготовка наукової публікації
	більше 80% пропусків – 0 балів	виконання індивідуального завдання участь у вдосконаленні навчально-методичної бази кафедри

Максимально можлива оцінка за знання програмного матеріалу освітнього компонента становить 100 балів (табл.4):

- модульний контроль – до 90 балів,
 - бал за відвідування занять – до 5 балів,
 - бал за додаткові види робіт з вивчення освітнього компонента до 5 балів.
- Відповідно до «Положення про систему оцінювання знань здобувачів вищої освіти в Одеському державному аграрному університеті» (нова

редакція), затвердженим наказом ректора ОДАУ № 227-заг від 22 вересня 2023 року здобувач вищої освіти має право на автоматичне зарахування відповідних балів за освітній компонент, підвищити оцінку з освітнього компонента, право на перескладання підсумкового контролю з освітнього компонента. У випадках конфліктної ситуації за мотивованою заявою здобувача вищої освіти чи викладача, деканом факультету/директором інституту створюється комісія для приймання підсумкового контролю, до якої входять завідувач кафедри (провідний викладач) і викладачі відповідної кафедри, представники деканату та органу здобувача вищої освіти самоврядування.

Таблиця 4

Оцінювання навчальної дисципліни (від 0 до 100 балів)

Поточне оцінювання та самостійна робота							Сума		
Бал за модулі (змістовні модулі) (всього 0-90)						Бал за відвідування (всього 0-5)		Бал заохочувальний (всього - 5)	
2 семестр							0-5	0-5	100
Змістовний модуль 1									
T1	T2	T3	T4	T5	T6				
15	15	15	15	15	15				
Модульний контроль - 90									

8. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Дослідження системи крові”. Методичні рекомендації до лабораторних занять з дисципліни “Клінічна діагностика хвороб тварин” для здобувачів вищої освіти за спеціальності 211 “Ветеринарна медицина” ОДАУ. Одеса, 2020.
2. “Лабораторні методи дослідження крові у сільськогосподарських тварин”. Методичні рекомендації до лабораторних занять з дисципліни “Клінічна діагностика” для здобувачів вищої освіти за спеціальності 211 “Ветеринарна медицина” ОДАУ. Одеса, 2022.
3. “Клінічне дослідження, діагностика, лікування і профілактика хвороб коней із синдромом кольок, обумовлених динамічною непрохідністю”. Методичні рекомендації до лабораторних занять з дисципліни “Клінічна діагностика” для здобувачів вищої освіти за спеціальності 211 “Ветеринарна медицина” ОДАУ. Одеса, 2023.
4. “Способи взяття проб крові у тварин”. Методичні рекомендації до лабораторних занять з дисципліни “Клінічна діагностика для здобувачів вищої освіти за спеціальності 211 “Ветеринарна медицина” ОДАУ. Одеса, 2018.
5. “Діагностика та лікування хвороб органів травлення у с/г тварин”. Методичні рекомендації до лабораторних занять з дисципліни “Клінічна

діагностика хвороб тварин” для здобувачів вищої освіти за спеціальності 211 “Ветеринарна медицина” ОДАУ. Одеса, 2022.

6. “Рентгенодіагностика”. Методичні рекомендації до лабораторних занять з дисципліни “Клінічна діагностика” для здобувачів вищої освіти за спеціальності 211 “Ветеринарна медицина” ОДАУ. Одеса, 2020.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Клінічна діагностика внутрішніх хвороб тварин / В. І. Левченко ; за заг. ред. В.І. Левченко. Біла Церква: 2017. 544 с
2. Цвіліховський М.І., Бондар В.О., Якимчук О.М., Маринюк М.О. Практикум з клінічної діагностики хвороб тварин. Київ: «ЦП»КОМПРИНТ», 2017. 307 с.
3. Козачок В.С., Скиба О.О., Цвіліховський М.І. Клінічне дослідження екзотичних тварин. Навчальний посібник Київ: Арістей. 2010. 248 с.

Додаткова література:

1. Клінічне дослідження органів і систем тварин: / М. І. Цвіліховський та ін. навчальний посібник. Київ, "ЦП"КОМПРИНТ". 2017. 382 с.
2. Клінічна діагностика хвороб тварин. Частина 1. Інструментальні методи дослідження серця тварин: / М. І. Цвіліховський та ін навчальний посібник. Київ: "ЦП"КОМПРИНТ". 2017. 126 с.
3. Спеціальна пропедевтика, терапія і профілактика внутрішніх хвороб тварин: / М. І. Цвіліховський та ін. навчальний посібник. Київ: "ЦП"КОМПРИНТ", 2017. 607 с.
4. Clinical examination of organs and systems of animals. Training Manual / For the training of specialists in the field of knowledge “Veterinary Medicine” of higher education institutions M. Tsvilikhovskiy et al. O. CP “KOMPRINT”: 2018. 370 p.

10. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. European Society of Veterinary Neurology and Physical Therapy [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://esvn.org> (дата звернення: 29.06.2025).
2. American Association of Rehabilitation Veterinarians (AARV) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.rehabvets.org> (дата звернення: 29.06.2025).
3. International Veterinary Academy of Pain Management (IVAPM) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ivapm.org> (дата звернення: 29.06.2025)
4. Відеоуроки з фізіотерапії дрібних тварин [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/user/vetrehab> (дата звернення: 29.06.2025).